

NOVI TERMINI PREDAVANJ, SEMINARJEV IN DELAVNIC:

6. 12. 2005 – Trebnje – Tečaj javnega nastopanja PSIHORETORIKA
25. 1. 2006 – Trebnje – Predavanje HVALEŽEN SEM! ZAUPAM ŽIVLJENJU!

POZOR! Ta e-mesečnik je nevaren! Lahko vam spremeni življenje, zato dobro premislite, preden boste nadaljevali z branjem!

UVODNA MISEL E-MESEČNIKA

Avtor članka: Roy Goreya

STE ZA AKCIJO?

Nekateri ljudje veliko govorijo, pa bolj malo storijo, spet drugi pa so svoje načrte ne razlagajo tako na glas, a jih vseeno uresničijo, pogosto celo prej, kot je bilo načrtovano. Zlata vreden je človek, ki se drži svojih besed in obljub, ki pridno ustvarja in deluje pošteno. Bodimo tudi mi mož beseda, izpolnimo svoje dane obljube in besede čimprej spremenimo v dejanja. S takim delovanjem bomo postali magnet vsega dobrega in ljudje bodo iskali (in tudi našli) pot do nas, kar bo pomenilo uspeh tako v poslovnem, kot tudi v zasebnem življenju.

Decembrski dnevi, ki so tik pred nami, so dnevi številnih obljub in voščil. Bodimo pri obljubah skromni, a v dejanjih obilni. Na tak način bomo z manj truda storili več in še ljudje nas bodo imeli rajši, saj se nas bo držal sloves človeka, ki drži svojo besedo.

Letošnji november je bil za vse, ki (so)delujemo v okviru www.osebna-rast.com izjemno pester, razgiban in tudi naporen. Uspelo nam je uresničiti cilje, ki smo jih zadali pred nekaj meseci. Kaj vse se je zgodilo v mesecu novembru 2005?

- Konec oktobra oz. v začetku novembra je **ugledala luč sveta moja nova knjiga VEČ DAŠ, VEČ IMAŠ!**, ki je požela že kar veliko pozitivnih pohval in misli.
- V okviru portala www.mozaik-kreativnosti.com, smo odprli **e-trgovino umetnin** (slike, energijski izdelki ...). Večina izdelkov v tej e-trgovini je unikatnih in podrobneje si jih lahko ogledate na www.mozaik-kreativnosti.com/e-trgovina-umetnin/index.htm.
- Pred nekaj dnevi smo **uspešno izvedli ekskluzivno predavanje VEČ DAŠ, VEČ IMAŠ!**, ki je bilo v Vita Centru v Naklem pri Kranju. Malo nam je sicer zagodlo vreme in je bila tako udeležba nekoliko nižja, vseeno pa se je na predavanju zbralo več kot 50 navdušenih udeležencev. **O utrinkih s predavanja in simpaticnih gospodičnah na njem pa več izveste na spletni strani.**
- Sredi novembra smo se **selili na nov, modernejši in hitrejši strežnik**, ki je ob vsem tudi cenovno ugoden. Če vas zanima kje gostujemo, nam pišite preko e-pošte in priporočili vas bomo naprej.

Za konec, pa še izjemna ponudba za vse obiskovalce spletne strani www.osebna-rast.com in bralce **e-mesečnika KORAKI DO USPEHA**. Kot najbrž veste, poteka od 30. novembra pa vse do 4. decembra v Cankarjevem domu Slovenski knjižni sejem.

Ob tej priložnosti bomo **vse kupce**, ki bodo **od 30. novembra do vključno 4. decembra 2005** v **Spletni knjigarni OSEBNA RAST** kupili **katerokoli knjigo SLOVENSKEGA AVTORJA**, obdarili z **e-knjigo TAM, KJER JE VOLJA, TAM JE POT** v vrednosti 2.500 SIT. Lahko izbirate med naslednjimi knjigami:

- Roy Goreya: **VEČ DAŠ, VEČ IMAŠ!**
- Roy Goreya: **ŽIVLJENJSKI DIAMANT**
- Robert Lisac: **KORAK V NEZNANO – POT POGUMNIH**
- Ljuba Žerovc: **MISLI ZBRANE IZ VERZOV STKANE**
- Ljuba Žerovc: **VERZI ZA TKANJE VEZI MED LJUDMI**
- Franjo Trojnar: **MOČ OSEBNE RASTI**
- Bojan Gorenc: **SAI BABA – MIT ALI RESNIČNOST**
- Dan Sovina: **MIR V SRCU**
- Aleš Lisac: **KORAK PRED KONKURENCO**
- Franci Petrič: **KAKO OBOGATETI IN NAJTI SREČO?**

Za **naročilo knjig** pokličite Nino Kolar na telefon **051-605-717**, pišite na e-poštni naslov: info@osebna-rast.com ali pa obiščite [Spletno knjigarno OSEBNA RAST](#).

NAJ VAS SPREMLJA LJUBEZEN!

BOGASTVO ŽIVLJENJA, BOGASTVO SRCA

Trenutki, ki življenju dajejo smisel.

Avtorica članka: Nina Kolar

KO ZVEZDE CVETIJO, ČLOVEK GLEDA S SRCEM

Včeraj mi je pod roke znova prišla knjiga Antoina de Saint-Exuperyja, Mali Princ. Čudovita pripoved tako za otroke, ki še hodijo v šolo ali take, ki so otroci po srcu in duši. Morda za slednje še bolj, saj le ti lahko razumejo globlji pomen, ki ga nosi pripoved.

Več kot dvajset let je že, od kar sem jo prvič prebrala in priznam, da me je znova navdušil pisateljev prekrasen jezik, tako berljiv, razumljiv otrokom in odraslim, saj je zabaven in poln domišljije.

Zgodbica podaja nauk, kako zelo pomembno za človekov samorazvoj in kvaliteto njegovega življenja, je ustvarjanje vezi s soljudmi. Lahko tudi z živalmi. Ali rastlinami. Ustvarjanje odnosov je temelj človekovega (so)delovanja in (so)bivanja v življenjskem prostoru, kajti le v tej interakciji lahko polno zaživi in razdaja svoje darove modrosti, ljubezni in sočutja.

Noben človek na tem svetu ni otok. Vsak za svoj obstoj potrebuje dajanje ljubezni, svoje naklonjenosti in predvsem časa nekemu ali nečemu. Kakor Mali princ, ki je vse to naklonil svoji vrtnici in jo tako udomačil. A s tem je nase prevzel tudi veliko odgovornost, saj se je zavestno odločil, da bo vrtnico varoval pred krutimi zunanjimi vplivi sam s svojo voljo in ljubeznijo.

Odvzel ji je svobodo odločanja o lastnem načinu preživetja le s štirimi trni, kolikor jih je imela, da bi lahko kljubovala morebitnemu volku ali vetru, v zameno za dolgotrajno prijateljstvo in njeno odvisnost od njega. S tem je ustvarjal z njo vezi, saj je ona potrebovala njegovo pozornost, on pa nekoga, ki mu to pozornost lahko ponudi. S tem pa je tudi do konca življenja ostal odgovoren za to, kar je udomačil.

Gledal jo je s srcem, ker je v njej videl zaklad, ki ga je bilo vredno negovati. Tudi puščavo, v katero je prispel, je gledal kot na najlepši prostor pod soncem, ker je vedel, da se nekje v puščavi skriva vodnjak. Ravno zaradi tega vedenja in ne videnja, kot bi kdo pomislil, jo je skozi srce zaznaval kot oazo življenja.

Če pomislim na zgodbo Paula Coelhoa, z naslovom Alkimist, opozarja slednja na podobno stvar – puščava je bila privlačna in polna življenja toliko časa, dokler je v srcu obstajalo vedenje, da je pod piramido zakopan zaklad. In pot sama, ki jo je človek prehodil do končnega cilja, je postala zaklad ter nagrada za čisto srce in misli. Pa vendar tudi ta pot ne bi bila potrebna, saj človek vedno lahko najde tisto, kar išče, že na samem začetku iskanja, če se le dovolj poglubi v šepetanje in iskrenje lastnega srca.

Enako je pri ustvarjanju medosebnih odnosov in vezi – v kolikor drug drugemu dva človeka, tudi popolna neznanca, dovolita, da se spoznata, si dasta čas in vso naklonjenost, tedaj se lahko zgodijo čudeži. Tedaj lahko popoln neznanec postane naš najboljši prijatelj že iz otroških dni, pa vse do smrti. Tedaj lahko prva najstniška ljubezen traja vse življenje in preživi srebrno ter zlato poroko. Tedaj lahko vse zvezde Lisico spominjajo na Malega princa, ker Lisica ve, da živi na eni izmed njih in vsako leto jo žito s svojo zlato rumeno barvo znova in znova spomni nanj.

Tedaj ni več iskanja zaklada drugod in izven človeka, ki smo ga »udomačili«, pač pa zaklad človek znova in znova, z vsakim dejanjem in dihom, odkriva v isti osebi. Najde ga le tako, da ne gleda z očmi, pač pa s srcem. Takrat iskanje postane prepoznavanje zaklada v lastnem srcu, saj če v nas ne bi obstajalo vedenje in modrost prepoznavanja tega zaklada, potem ga tudi v drugih ne bi videli.

Pučava je le zrcalna slika naše duše, ena stran simbola Jina in Janga, ki vidi le črno, oaza kot zvezda neba pa druga stran simbola, ki vidi žarečo svetlobo. In takrat, ko tujec postane prijatelj, naš drugi jaz, takrat vemo, da smo ga prepoznali kot prijatelja s srcem in ne z očmi.

Želim vam vesele zimske dneve, polne veselja ter igre z vašimi Malimi princji, ki vedo, da ima vsaka zvezda na nebu v sebi skrit zaklad.

Nina Kolar, absolventka ekonomije, pesnica in mlada ustvarjalka, avtorica E-trgovine umetnin
Spletna stran: www.mozaik-kreativnosti.com
E-pošta: nina.kolar@mozaik-kreativnosti.com

TRŽENJE IN PRODAJA ZA 21. STOLETJE
Kako povečamo prodajo in ustvarimo navdušene stranke?
Avtor članka: Roy Goreya

ZAKAJ IMATE SPLETNO STRAN?

Spletne strani so bile še pred desetimi ali petnajstimi bolj izjema, kot pravilo. Dandanes se je vse obrnilo na glavo in sodobnega podjetja si sploh ne znamo predstavljati brez spletne strani. Žalostno dejstvo pa je, da veliko podjetij sploh ne ve, zakaj imajo spletno stran oz. kakšen je sploh njen namen, kajti imajo jo pač zato, da jo »imajo«, ker je to »cool« in moderno.

Pred nekaj tedni sem zase iskal nov računovodski servis, ki bi z letom 2006 začel opravljati storitve zame. Ob tej priložnosti sem se odločil, da malo »eksperimentiram« in preverim odzivnost na različnih spletnih straneh. Sedmim računovodskim servisom sem poslal preko e-pošte ali pa obrazca na spletni strani obvestilo, da se zanimam za njihove storitve. Vas zanima kakšen je bil odziv?

V roku 24-tih ur sem dobil odgovor od enega računovodskega servisa, v naslednjih dveh dneh se mi je javil še en preko e-pošte, en gospod je klical, vendar se potem kljub obljubi ni javil preko e-pošte, eno podjetje pa mi je poslalo ponudbo po navadni pošti – čez dobrih deset dni. Pravi »biser« med vsemi računovodskimi servisi pa je bilo podjetje, katerim obrazec za pošiljanje povpraševanja preko spletne strani sploh ni deloval!

Računovodstvo je posel, kjer šteje odzivnost in ažurnost in računovodski servis, ki mi je kot prvi odgovoril in posredoval ponudbo, ni bil le najhitrejši, temveč tudi cenovno ugoden.

Kasneje, čez dober teden dni, sem na sestanku spoznal »v živo« še kolektiv, ki je bil mlad, prijeten in ambiciozen, takoj smo se ujeli in posel je bil sklenjen – vse to v roku tedna dni! Nekateri servisi pa so se v tednu dni komaj zmigali in odgovorili na povpraševanje.

In nauk zgodbe? Če imate spletno stran, potem zadolžite zanjo človeka, ki bo redno in hitro

odgovarjal na e-pošto in povpraševanja. Pravijo, da kdor hitro da, dvakrat da, in slednje vedno bolj velja v sodobnem poslovanju. Podjetja, ki se odzovejo hitro, lahko na tak način prehitijo svoje »prepočasne« konkurente. Čas je dobrina, ki jo vedno bolj spoštujemo, cenimo in negujemo, zato bodo v poslovanju nove dobe vedno bolj v ospredje prihajala podjetja, ki bodo znala stranki hitro in kvalitetno ustreči.

Razmislite o svoji spletni strani, vaši odzivnosti preko e-pošte in ostalih spletnih obrazcev. Morda se ravno v počasnem odgovarjanju na tovrstne zahteve skrivajo tisoči ali celo milijoni izgubljenih tolarjev.

ŽELIM VAM HITRO ODZIVNOST IN USPEŠNO PRODAJO!

Roy Goreya, motivacijski trener, predavatelj in avtor knjižnih uspešnic
Spletna stran: www.osebna-rast.com
E-pošta: roy.goreya@osebna-rast.com

KOTIČEK ZA SAMORAZVOJ Korak v neznano, pot pogumnih. Avtor članka: Robert Lisac

TUDI HIPOKRAT BI Z VESELJEM KRIČAL!

Otok Kos je otok skrajnosti, kjer se srečajo tišina in hrup, treznost in omama, antika in Rave, kjer Grki prenašajo trume avanturistov in alkoholiziranih turistov in kjer fige, če jih Slovenci ne »zrobotamo«, v velikih količinah padajo po tleh. Na tem otoku sem živel in delal skorajda celo poletje. Vsakdo, ki dela z veliko množico ljudi, pozna ta občutek, ko se občasno počuti kot cev, skozi katero dere voda s takšno silo, da se stene cevi postopno obrabljajo. Voda lahko v tem primeru simbolizira velike množice turistov, kjer vsak turist malce popraska po notranjosti naše cevi.

Te praske so sicer minimalne, pa vendarle se **seštevajo** in tam, kjer je bila še pred dnevi samo majhna praska, lahko čez nekaj tednov ali mesecev zazeva velikanska luknja. Cev se pokvari in jo lahko vržemo proč. To »**obrabo**« sem opažal po nekaj tednih dela tako pri sebi, kot tudi pri drugih, vseeno, ali so to bili natakarji, receptorji, turistični vodiči, kuharji, gostilničarji ali utrujeni domačini, ki so naveličano zmajevali z glavo, ko so že stotič opazovali obnašanje nekaterih »turističnih cvetk«.

Kjer je bil prej še zagon, se je začelo širiti ravnodušje, kjer je bilo prej prisotno še veselje, se je pojavljala izumetničen nasmešek turističnega delavca in kjer je bila prej igrivost, se je pojavljala siva otopelost. Znašel sem se v **ritmu** destrukcije!

Ker sem si to delo **izbral** sam in ker sem si s tem tudi sam izbral posledice tega dela, je bilo nesmiselno iskati krivdo pri drugih, zato sem se začel zavedati, da bo treba nekaj spremeniti, če bom želel preživeti to poletje kot zdrav in nasmejan človek. Pogosto se rešitev pojavi **samodejno** in jo potem prepoznamo kot **rešitev** šele, ko damo pod drobnogled pretekle dogodke.

Pri našem delu v turizmu je bilo potrebno veliko kimanja in diplomacije, še več pa zadrževanja vseh **neizgovorjenih besed** in stavkov tistega, kar smo imeli na koncu jezika, pa po službeni dolžnosti nismo smeli povedati. Takšne zadeve se nabirajo. Kaj reči človeku, ki si želi sredi Grčije, že skoraj na meji s Turčijo, slovensko govejo juho?

Kako reagirati, ko nas kdo verbalno napade, ker ne znamo dobro italijansko, že drugi dan pa nas ista oseba naslavlja z nazivom »caro amico« (dragi prijatelj), ker smo to osebo obiskali v bolnišnici, ker je pretrpela srčni infarkt? Kaj povemo človeku, ki je popil najmanj liter Metaxe (žganja) in nam je uspešno z urinom markiral vso njegovo prehojeno pot od šanka pa do njegove hotelske sobe?

Da se razumemo, to delo opravljam z velikim veseljem, ker obstaja seveda tudi druga, svetlejša plat, vendar človeka »žrejo«, vsaj mene, tovrstni izgredi, kjer se pač zgodi vse, kar se ima za zgoditi. To je ogromen potencial misli, ki se niso nikoli transformirale v besede in so zaradi tega na svoji poti ven iz telesa obtičale nekje v grlu.

Smešna rešitev se je pojavila **spontano**, saj sta sodelavki, med tem, ko smo se vozili iz enega hotela proti drugemu, kjer nas je čakalo novo delo, začeli na ves glas iz živega obupa **kričati**. Nisem vedel zakaj sta to počeli, vedel sem pa, da bo tudi meni koristilo in zato sem na ves glas začel kričati še jaz in po večminutnem kričanju se je kričanje spremenilo v glasen smeh.

Vse, kar se nam je vmes »nabralo v grlu« (in še kje), je čudežno izginilo. Vrnilo se je veselje, vrnila se je dobra volja. Zanimivo je bilo opazovati potek kričanja, ki je bilo na začetku precej histerično in je sčasoma prešlo skorajda v fazo strašanskih bojnih krikov in na samem koncu, kot sem že omenil, pa je celotno proceduro zaključil zdrav ter **glasen smeh!**

Od tistega dne, ko smo spontano začeli kričati v avtu, smo to ponavljali povsod, v apartmaju, kjer smo bivali, ob večerih na balkonu, v diskoteki, celo v samem mestu. Ugotovili smo, da je takšno kričanje prav **zdravilne narave**, saj stvari, ki smo jih doživljali, nismo več »požirali«, ampak smo jih sproti »čistili«, pustili »vokalno« na prostost, ne glede na to, kje smo se nahajali. Vem, da naše ravnanje ni ustrezalo nekim normam, pa kaj?

Spomnil sem se **otrok**, ki sem jih v tistem času v hotelih tolikokrat opazoval in za katere očitno ni veljala nobena norma, saj so lahko sedeli na stolu po turško, svoje nestrinjanje so lahko izražali s tem, da so se metali po tleh in zraven kričali na ves glas.

Vedno znova občudujem to **neobremenjenost** otrok, ki se požvižgajo na neke umetne ustvarjene norme, ki človeka postopno spravljajo v bolezen, v depresijo, ker se je treba držati nekega brezveznega bontona, tudi če pri tem trpi fizično ali mentalno zdravje. Prav otroci so mojstri, da sproti »počistijo« vse napetosti, ki se nabirajo v njih, zakaj bi to smel biti samo privilegij otrok?

Mislil, da bi se z mojo tezo strinjal sam **Hipokrat**, ki je bil rojen prav na otoku Kos, saj je pripisoval naravnim načinom zdravljenja, ki so delovali že na **preventivni ravni**, veliko vrednost. Torej, če se tudi vam kdaj debeli »**cmok v grlu**«, ker vsega, kar si želite izreči, ne smete izreči, vam priporočam **sproščujoče kričanje**.

Še lažje je kričati v dvoje ali troje, pa še bolj zabavno je! Zakričite še vi, če to potrebo začutite, saj zaenkrat še ni treba plačevati davkov in receptov za kričanje! Tistim, ki bi se radi rešili napetosti na bolj »civiliziran« način, priporočam redno obiskovanje pevskih vaj, saj se da tudi tam krasno kričati, le da se temu potem reče petje!

P.S.: Za vse radovedneže še naslednja informacija: Na www.mozaik-kreativnosti.com sva skupaj s prijateljico **Zdenko Čok** objavila vsak svoje **UNIKATNE SLIKE**. Vljudno vabljeni na ogled v spletno galerijo, kjer si boste lahko ogledali tudi njene **KARTICE PRESENEČENJA** in **TALISMANE**.

P.P.S.: V kratkem bo izšla na spletni strani www.osebna-rast.com moja **nova e-knjiga**, ki govori o **vašem življenjskem času**. Prav vrednosti svojega življenjskega časa se pogosto ne zavedamo in zaradi tega ga pogosto nevede zapravljamo. E-knjiga je namenjena vsem, ki bi svoj življenjski čas radi čim boljše izkoristili. Morda je to ta pravo darilo za vas ali za vaše bližnje?

Robert Lisac, avtor knjige »Korak v neznano – pot pogumnih«
E-pošta: robert.lisac@osebna-rast.com

KLJUČ DO SREČE SKOZI OČI UČITELJICE

PRIDE DAN, KO NAM GRE VSE NAROBE

Zjutraj me dve uri pred normalno uro za vstajanje zbudi poštar s paketom knjig, ki mi jih je vrnila neka knjigarna po opravljeni inventuri. Knjige so, jasno, poškodovane in nikomur se ne morem pritožiti (ista knjigarna mi nato iste knjige čez čas ponovno naroči!).

Ves dan sem zaradi tega slabe volje in preiščlujem, kaj storiti s poškodovanimi knjigami, saj jih takih v knjigarne ne morem več poslati. Sprašujem se, zakaj je bilo knjigarni sploh treba vračati knjige, saj bi jih končno lahko uvrstila v prodajo v naslednjem mesecu!

Nato stopim na tehtnico in ugotovim, da mi kaže kakšen kilogram več kot pred tednom dni. Slaba volja zaradi knjig se tako še poglubi, bolje rečeno potencira. Postanem depresivna, razočarana in zlovoljna. Sprašujem se, ali moje prizadevanje za karkoli že sploh kam vodi? Ugotavljam, da se mi vse podira, da vse skupaj nima nobenega smisla, da sploh ne vem, čemu živim, kakšno je moje poslanstvo, strah me je, da sta moji knjigi zanič, da nikogar ne zanimata, in se sprašujem, čemu za vraga sem ju sploh napisala.

Ko kuham kosilo, pozabim zmanjšati plamen na plinskem gorilniku, pa čez čas ugotovim, da sta se mi čebula in meso grdo zasmodila. Zdaj že pošteno jezna sama nase in na ves svet se najprej lopnem po čelu, nato pa z največjo ihto zasmojeno zmes vržem v smeti. Ulijejo se mi solze in moj dan je dokončno pokvarjen.

Ko tako, čustveno povsem na dnu, čemim v svojem naslonjaču in buljim v TV ekran, topo ugotavljam, da sem čisto navadna zguba. Preiščlujem, česa bi se v takem psihičnem stanju sploh lahko lotila, da bi se počutila bolje.

Ali bi se lotila čiščenja stanovanja? Bi šla klepetat na kakšen forum? Bi spletla odejico za dojenčico, ki se še ni rodila? Bi šla na sprehod ali pa plavat? Bi napisala žolčno pismo knjigarni, ki je tako zanikrno zapakirala knjige v navaden ovojni papir, da so se zaradi tega med transportom poškodovale?

Ne, raje ne, lahko bi me pri pisanju preveč zaneslo, posledica pa bi bili slabi ali prekinjeni medsebojni odnosi oziroma sodelovanje! Nazadnje se lotim branja kakšne navdihujoče knjige. Čisto se poglabim vanjo in dobesedno diham z avtorjem. Res je čudno, nerazumljivo in neverjetno, kako učinkovito je lahko takšno branje! Le od kod prihaja vsa tista energija, ki me nenadoma preplavi, saj so v knjigi vendarle samo mrtve črke na papirju! Vendar te mrtve črke prebujajo v meni nekakšno valovanje, ki me silovito zavrtinči v pravo smer – smer optimizma, veselja do življenja in zaupanja vase.

Pa kaj, če mi je tista knjigarna vrnila knjige – petindvajset drugih knjigarn mi jih kar naprej naroča – torej knjige ne morejo biti slabe! Pa kaj, če sem kakšen kilogram težja – trikrat grem plavat po eno uro, pa bo splahnel! Pa kaj, če se mi je zasmodilo kosilo – morda je to znak, da se nezdravo hranim in da bi bilo bolje jesti samo solato ali sadje! Poškodovane knjige pa lahko podarim kakšni dobri sosedu za rojstni dan ali prijazni prodajalki v špecerijski trgovini kar tako. Lahko jih tudi prodam po polovični ceni! Zanje bi dobila ravno toliko, kolikor bi mi plačala knjigarna, če bi seveda zraven prištela še poštno stroške!

Res je presenetljivo, kako se naše duševno oziroma čustveno stanje lahko spreminja preko dneva. Zjutraj vstanemo zlovoljni, zvečer pa kar prekipevamo od veselja in zadovoljstva. Pa vendar ni bilo treba storiti drugega kot samo spremeniti način razmišljanja. Na dogodek, ki nas je potrl, enostavno začnemo gledati s čisto drugačnimi očmi – začnemo ga smatrati kot nepomemben obrobni pripetljaj, ki bo že jutri pozabljen.

In zgodi se preobrazba! Naslednji dan pa se morda zgodi kaj zares prijetnega, zaradi česar so včerajšnje zoprne peripetije pozabljene. Ali pa si prijetne trenutke s svojimi mislimi ustvarimo

kar sami. Enostavno se preusmerimo v nekaj, kar radi počnemo, temu namenimo vso svojo pozornost, pa se vse, kar nas je do še pred kratkim morilo, enostavno razblini. Na ta način lahko preobrazimo bodisi svoje misli, bodisi čustva bodisi dejanja.

Vedno smo le mi tisti, ki imamo v rokah škarje in platno, kajti neizpodbitno je, da si svoje razpoloženje oz. usodo ustvarjamo le sami. Nihče nas ne more prizadeti ali užaliti, če mi tega nočemo. Dopovejmo si, da je to le majhna nepomembna epizoda, ki ne more usodno vplivati na naše življenje – in dobro razpoloženje bo ostalo v nas še naprej.

***S pozitivnim razmišljanjem pogosto je tako,
da se z njim počutiš dobro, tudi ko ti gre slabo!***

***Razburjenje nam često brani pristopiti
k reševanju tega, kar moč je razrešiti!***

***Svojo jezo dostikrat hitro ohladiš,
če na stvar pomisliš, ki se je veseliš.***

***Potrnosti in žalosti ne skušaj izločiti,
ker obe v življenju tvojem imata svoj namen.
Usmerjati življenja pa ne smeš jima pustiti –
če moreš, ju obidi – in ne kaži ju navzven!***

***Ob težavi bolje je razmisliti, ukrepati,
kot pa zaskrbljenosti, tesnobe se otepati.***

***Kadar naša čustva kdaj skrenejo s poti,
razum opravi dobro svojih nalog ni.***

Ljuba Žerovc, avtorica knjig »Modrosti zbrane iz verzov stkanec« in »Verzi za tkanje vezi med ljudmi«
Spletna stran: www.modrostizbrane.com
E-pošta: ljuba.zerovc@modrostizbrane.com

MODRE MISLI ZA VSAK DAN

Misli, ki vas bodo motivirale za vrhunske dosežke.

"Stvari, ki bolijo nas učijo." Benjamin Franklin

"Najmehkejše stvari na svetu premagajo najtrše." Lao Ce

"Volja do zmage je pomembna, volja do priprave, pa je ključna." Joe Palermo

ANEKDOTE E-MESEČNIKA

Resnične zgodbe, ki vas bodo spravile v smeh.

UBOGI MOJ NAROD ...

Dramska igralka Mileva Zakrajšek je bila tako zaverovana v svojo vlogo v Cankarjevi komediji Za narodov blagor, da je še po cesti polglasno ponavljala:

»Ubogimi moj narod, ubogimi moj narod ...«

Neka ženska, ki jo je srečala na cesti, jo je zaskrbljeno vprašala:

»Za božjo voljo, kaj pa se je zgodilo, gospa?«

NEMOGOČA USTA

Ko so Kitajci še nosili kito, se je Wun Ting Fang, kitajski poslanik v Združenih državah, udeležil

neke javne prireditve v Chicagu.

»Zakaj pa nosite tisto smešno reč zadaj?« ga je vprašal domačin.

»Zakaj pa vi nosite svoje smešne brke?« je odvrnil na vprašanje poslanik.

»Pri meni je drugače,« je rekel Američan, »imam nemogoča usta.«

»Sodeč po vaših opazkah, bi rekel, da je to res,« je pritrdil Wun.

VOJNI MINISTER V MIRU

Preprost fant je prosil francoskega pisatelja Villarsa Henrija Willyja, da bi mu našel zaposlitev.

»Vi poznate mnogo pomembnih ljudi in ne bo vam težko najti delo zame.«

»Kaj pa delaš?«

»Sneg kidam.«

»In bi rad, da ti najdem zaposlitev zdaj, v maju?« je začudeno vprašal Willy.

»No, zakaj pa ne? Ali morda zdaj ni mir, pa imamo kljub temu vojnega ministra?« je gladko odgovoril fant.

POSMRTNE CENE

Ameriški slikar, bakrorezec in litograf James McNeill Whistler je postavil astronomsko ceno za nekaj platen. Ko je trgovec s slikami ugovarjal, da je pretirana, je slikar odgovoril:

»Dragi moj, to so moje posmrtne cene.«

[[SPLETNA KNJIGARNA](#)] [[OSEBNO SVETOVANJE](#)] [[IZDELAVA SPLETNIH STRANI](#)] [[BREZPLAČNE E-KNJIGE](#)]

Izdajatelj: WWW.OSEBNA-RAST.COM

© OSEBNA RAST 2005

E-pošta: roy.goreva@osebna-rast.com